

KLOOSTERSTRAAT

NAAR HET HIER GELEGEN KLOOSTER
HET LARINKSSTICHT

Arnold Fortuin

Er zat een hoge, dikke muur tussen kloostertuin en Kloosterstraat. Alsof het geluid van gebed en eeuwige geloften zich niet met de boze buitenwereld mocht verbinden. Aan de ene kant was er de tuin, waarin ik als kleuter van de kwartjesschool mee mocht lopen in de Mariaprocessie. De zusters zongen. Het zal wel zoiets als 'Ave Maria' geweest zijn. Wij probeerden het deuntje, maar stemvast klonk het niet. In mijn herinnering was het die dag mooi weer; meimaand = Mariamaand waarschijnlijk. Aan de buitenkant was er de muur; een smal stoepje; een smalle weg en rommelige tuintjes achter woningen. Zo zie ik het tenminste in mijn herinnering. Van buiten drong geen geluid binnen. Binnen de kloostermuur overstemde de jubelende nonnenzang de driftige kippengesprekken in het aan de binnenkant van de muur gebouwde hok. Of er een haan bij was herinner ik me niet. Vooral de kippen en strak ingekapte nonnen imponeerden me. Wat er aan de buitenkant zat, wisten we nauwelijks. We kwamen vanaf de Noorderhagen en keken vlak voor ons eindpunt: de bewaarschool overschaduwde school had twee ingangen: waarvoor de ouders een schoolgeld betaalden en bedeelde kindertjes die zijn- een zakje om de hals meekregen om een dubbeltje per week mee te brengen. We wisten dat er nonnen achter de klasjes leefden. In een klooster, zeiden ze. Maar wat een klooster was....? We wisten als vijfjarigen hoe je, vanaf achterin de Ribbeltsweg, onze eindbestemming op tijd moesten bereiken. Onze verdere fantasie overwoekerde de interesse voor de kloosteromgeving door wat we onderweg allemaal zagen. Toch misten we daardoor wel iets bijzonders. Dat klooster was nota bene de naamgever van een verbindingsstraatje: Kloosterstraat, van de Noorderhagen naar de Parallelweg. De zusters van O.L. Vrouw van Amersfoort hadden dat klooster te danken aan koperslager Gerardus Larink, die hun (in 1868/'69) voldoende had nagelaten om het Larinksticht te bouwen. Ze woonden er tot 1976 om het jongste deel van katholiek Enschede matjesvlechten en zo bij te brengen. Toen verdwenen met de nonnen en hun door diep geloof geschraagde stemmen ook de kippen, de bloemrijke tuin en ik denk, het Mariabeeld, doel van onze processie. De muur bleef staan. Als herinnering aan het Rijke Roomsche Leven.

*Straatnaam
als spiegel
van historie*

van het Larinksticht, de Kloosterstraat in. Die een voor de kleuters, kwartje in de week een voor de minder-onderscheid moet er

(Met medewerking van Leo Metternich)



Een opname uit 1890 van de Kloosterstraat

Foto: Collectie GAE